

PRIESTERIS N. VIEGLAIS

Pareizticīgās Draudzes Dievkalpojumu
DZIESMAS

RED. PROF. J. KĀRKLINŠ

Kristus paceļšanās debesīs

1 9 4 0

Latvijas Pareizticīgās Baznīcas Sinodes izdevums

Kristus pacelšanās debesīs.

*Vanara dievvalņojumā pēc Lielās entonijas
„Svētīgs ir cilvēks” dziedādam.*

6. melod.

Kungs, es piesaucu Tevi, pa-klau-si ma-ni,

pa-klausī ma-ni, Kungs. Kungs, es piesauci

Tevi, pa-klausī ma-ni, uzklausī manas

lūgšanas bal-si, kad es piesaucu Te- vi,

pa-klau-si ma-ni, Kungs. Lai mana

lūgšana tavā priek-šā top i-ci-ni-ta, kā

vēlpināmais u-pu-ris, manu visu pa-cel-ša

na, kā vakara u-pu-ris, pa-klau-si mani,

Kungs. Gred manu dvēseli no cietuma, lai es

patentots ta - - vam vār - dam. Tas

Kungs pa-cē-lās de-be-sīs, lai pasaulē nosū-

titu Se-prie-ci-nā-tā-ju; debesis Vīnam satā

siņa goda vī-slu, pa-de-be-si uz-kāpša-ku;

engeli bīnās, redzēdami cilvēku par sevi

aug-stā-ku, Tēvs sagaida Dēlu, kas būtībā Vi-

nam līdā-mū-žigs; Svētāis Gērs pavēl visiem

Vi-na en-ge-liem: jūs, vārti, paceliet savas

pa-lo-das; visas tautas, plauksnietiet to-

kāmi: jo Kristus uzāpa, kur Vīns agrāk bi-

ja. Slava Tēvam, Dēlam un Svētajam Ja-

ram, tagad, vienmēr un mū - ži - gi mū -

iam, a - - men. Saldais Jēsus, Tu no

Tē - va kļēja neširdamies, un ar xēnes

drīvotājiem, kā cilvēks dū - ro - jis, šis -

dien no Ēģas kalna godībā esi pa - cē - lies

de - be - sis, un mūsu paritūso dabu itīgi

ux - cē - lis, Tēvam to esi līdz - se - di - nā - jis,

8.

tādēļ debesu bērnieši-gor kārtas, tādu

pārdabīgu notikumu apbrīnodamas, ko-ti

iz-trū-ci-nā-jas, un, no bailēm pārņemtas,

Tavu cilvēku mīlestību augsti slavē-ja. Ho-

9.

pā ar tam arī mēs xe-mes dai-vo-tā-ji, sla-

vēdami kā tavu pie mums nonāksanu, tā arī tavu

no mums aiz-ie-ša-nu, lū-dza-mies saui-da

mi: tā kā Jū, pie savas pacelšanās debesīs,

mācēklus un Tevi dzemdējušo Die-va mā-ti,

esi piepildījis neirteicama prie-ka, tāpat

savas lielās zēlsirdības labad viņu lūgōnu

dēl, dari arī mūs par dalībniekiem pie tava

dievišķīgā prie-ka.

Prosimers. 5. mēld.

Dievs, atpēsti mani ar tavu vārdu, un tie-sā,

ma-ni ar ta-vu va--ru.

1. Lētījas stēchira, 1. mēld.

Cil-vē-ku mū-ļo-tājs Kungs, pacēpties dēbe-

sis, no kurām Tu biji arī no - nā - cis, ne -

pa - met mūs bā - ri - nus, bet lai nomāc

tais Gens atnesdams mū - ru pa - sauli, un

parādi cilvēku bērniem savo spēca dar - bus.

Mūsu Dievs, Tu piedūmi, kā Pats gri -

bē - jis, parādījies, kā Tēv pa - šam pa -

ti - kās mie - sā izcieti un no mironiem aug -

šam cē - lies, nāvi ar nāvi iz - nū - ci - nā - jīs,

debesis parēlies godībā, vi-su pie-ni-l-dē-

dams, un mums no-sū-ti-ji die-vi-šči-

go ga-u, lai mēs teicam un slavējam

Tropars 4. mēd.
Ta-ou die-vi-bu. Godībā Tu esi pa-

cēlies Kristus mū-su Dēvs, kad mācek-

liem līgsmību bijī pa-da-rī-jis, Svē-to

ga-ru ap-sor-lī-dams, un kad vīri

caur svētisanu bi-ja at-zi-nu-si, ka

16.

Tu esi Dieva Dēls, pasaulis Pe-sti-tājs

4. mēld.

Diers ir Kungs un mums ir pa-rā-dī-jies

sla-vēts ir, kas nāx tā Kunga vār-dā

Augstiešāna.

Mēs aug-sti tei-cam, augsti tei-cam

17.

Se-vi, Dzī-vi-bas de-vejs Kri-stus,

un go-da-jam tā-vu ar vis-sīcī-

sta mie- su die-vi-sī-go pa-

Pants.

cel-šanos de-be-sis. Pļaušņiniet prie-

cīgi, visi laudis, un gailējiet Dievam ar pri-

Prosimens, 4. mēld.

cē-gu kol-si Dievs unāna ar gailēsānu,

tas Kungs ar ba-m-ni-gu sma-nu.

vi-si kam dra-ša ir, lai sla-vē to Kun-

qu. Sodien augšienes spēsi, redzēdami debe-

sis mū-su da-bu, brīnīās viņas pār-da-bū-

gai un-kān-ša-rai un neizpazdami, viens

otru jau-tā-ja: kas ir šis at-raucējs?

Āēt, parinūši savu valdītāju, pavēlēja debesu dur-

vis pa-ang-sti-nāt. Kļopā ar tiem arī mēs ne-

mitosi teusim Vi-nu, kā visu Soģi un vis-

vareno Die-vu, kas nor de-be-sim at-kal-

mie-sā nāms.

Kanons, 5. meld.

1. daiesma.

Pē-sti-tā-jam Die--vam, kas lau-dis

pār jūru sausām kājam pār-ve-da un nostā

cināja faraonu ar visu ka-ra shē-ku,

22.

tam ve-nam de-ic-e-dā-sim, jo d-ns' in lo-

3. dicesma.

ti na-ang-sti-na-jies. S-pis-tus, cu ta-

va rus-ta spē - ku scē-ri-ni

ma-nu prā-tu, lai es varetu daie-

23.

dāt un pa-go-di-nāt tavu festiōsō

4. dicesma.

na-el-ša-nos de-be-sis. Kad es d'ir-de-

ju vēs-ti par vrušta spē - ku

ka ar vīnu, haradire at-ver-ta, tad es

24.

saucau: Kungs, gods ta - vai va - - vai

5. daiesma.

No ri - ta agri mes saucau uz Te - vi,

Kungs: at - pe - sti mūs, jo Tu e - si mū -

su Dievs; bez Tevis oien mēs ei - ta ne -

6. daiesma.

zi - nam. Tri - lums ap - rē - ma ma - - ni,

lie - la jūras rivs bija man par ka - pu; bet

es piesaucu Tevi, Cil - vē - ku mī - lo - tajs un

tava labā roka, Kungs, ma - ni at - pe - ste - ja

25.

26.

7. dziesma.

Sla-vēts e - si Tu, mūsu te - vu Dievs

Kas uguns ceplī izglābi die-dā-tājus jau-neri

Mēs teicam, slavējam, pielūdzam to Kungu,

driedādami un aug-sti teicdami ū-nu mū-

27.

8. dziesma.

xi - gi mū - - žam. Prieste - ri die - dieš,

laudis, augsti teicet mūži mūžam to Dievu un

Die-vu, kas pirms mūžības no Jē - va pie-

dri - mis, un piedējis laikos no Sātes Jauravas

28.

mie-su pie-nē mis. Mana dvēsele, teie

augsti Dīvības devēju Kris-tu, kas no zemes

debesīs ir pa-cē-lis. Mēs ti-cī-gie oim-

prātīgi augsti tei-cam Je-vi, kas no-

29.

isprotami un ne-iz-sa-ra-mi e-si pat

Die-va Mā-ti ta-pu-si, un neizteica-

mī Mūžīgo lai-kā dzem-dē-ju-si

1. mald. Vīsi kam draša.
Vi-si, kam draša ir, lai slavē to Kunqu;

tai-ciet to Kungu de-be-sis, tai-ciet

Vi-nu aug-sti-ba; Ter, Diers, driesma pier

kla-jas. Tei ciet Vinu vin vi-na en-ge-li,

taiciet Vinu vin Vina spe-ki; Ter, Diers, dau-

3. meld.

sma pie-kla-jas. Glava... tagad, vienmēr un

mūžīgi mū-žam, a - - - - - men.

Mūsu Diers... 2x 13p/n.
Diešā slavas dzeisma.

Antifoni liturģijā.

Pauspi-niet prie-ci-gi, vi-si laudis, un

garlejet Dievam ar prieci-gu bal-si. Diera-

dreemde-tā-jas lūg-sa-nu dēl, Pe-sti

tājs, at-he-sti mūs To visaugstākais Kungs ir

bi-ja-jams, liels stēnis pār vi-nu xe-mi

Dievadz. lūgš.dēl.

Dies uz-kā-pa ar ga-vi-lē-ša-nu, tas Kungs

Dievadzēmtājas lūgšanu dēl...

ar ba-zu-ni-gu ska-nu.

Sla-va Jē-vam, Dē-lam un Svē-ta-jam Ga-ram,

ta-gad, vienmēr un mūžīgi mū-žam, a-men.

Dievadz. lūgš. ...

2. antif.

Tas Kungs ir liels un ļoti teicams mūsu Die-va

pil-sē-tā, Vi-na svē-ta-jā kalnā. Dieva

Dieš, kas godībā e-si na-cē-lis, glāb mūs,

kas Tevim dzie-dam, al-le-lu-ja.

Ci-a-nas kalns ir jau-ka viē-ta, zieme-la

pu-sē ir liela Ķēniņa pil-sē-ta. Dieva Diešs.

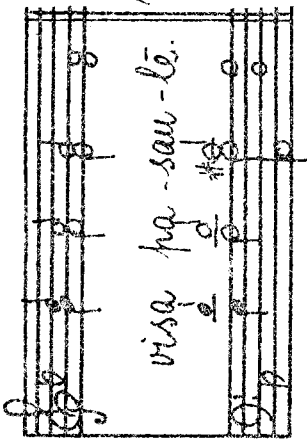
Go re-dri Ķēniņi sapulcējās un sa-nāca

ko-nā.

Dieva Diešs... Slava-tagad... Kristus Diešs.

Prosimens Liturģijā, 7. melod.

Pa-augstīnies Diešs uz debesīm un tava slava lai ir

*Pātiesi pierākas 'vieta'
"Kanova 9. dz. ar pantu.*

Kondaks, 6. mēld.

Kad Tu, Kristus Dievs, bijī piepildījās, kas par mums
bija nolēts | un tas, kas tavs zemes, | bijī savienojis ar
debesīs esīem, | tad pacēlies godībā, ~~Ar~~ nemaz nesīr-
damies, | bet vienmēr xlat palīdams | un saudzams
uz tiem, kas Tevi mīlo: | Es esmu pie jums un ne-
viens pret jums.

Sv. Vakarīna pants.

Dievs uzpapa ar gaviļšānu, tas Kungs ar ba-
zunīgu svaru, Alleluja.

*Pievērtne, Rīta dievs, pirms pros, dzied 'Nomanas, jēum',
Pēc Evangel. : Kristus augšāmcel. redz. Slav. Apust. Tagad: Dievs-
dzend. Apūcēlojies... un stichia: Soden augšāmcel spēti (19.)*

Rīgā, 1940. g.

Satura rādītājs.

	Lpp.
Kungs, es piesaucu Tevi	1
Vakara dievk. prokims	11
Litiā stichira	11
Pantu stichira	13
Tropārs	14
Dievs ir Kungs	16
Augstīteikšana	16
Rīta dievk. prokims	18
Pēc Evaņģēlija nolāšanas	19
Kanons	21
Kanova 9. dziesma	28
Visi, kam dvaša	29
1. antifons liturģijā	31
2. " " "	33
Prokims liturģijā	35
Kondaks	36
Sv. vakarīna pants	36